

ΕΤΟΣ ΣΤ΄.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΑΡΙΘ. 264

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΑΟΥ ΔΕΙΤΑ 10

Τιμή ετησίας συνδρομής προπληρωτέας διά μὲν τὸ Ἐσωτερικὸν δραχμαὶ νέαι 12, διά δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20
Ἡ Διεύθυνσις τῆς ἐφημερίδος, ἐπὶ τῆς οἴου Ἰπποκράτους ἀριθ. 5, παρὰ τῆ πλατείᾳ τοῦ Πανεπιστημίου.

Ἐν Ἀθήναις, τῆ 4 Μαρτίου 1884.

ΑΝΕΜΟΜΑΖΩΜΑΤΑ

Τέλος πάντων ἐχρειάζετο ἐν pendant διὰ τὸ περιβόητον δὸν ἄρθρον, καὶ ἰδοὺ ἤλθε τὸ 15ον ἄρθρον, τὸ ὁποῖον ἔφερε νέα προσκόμματα εἰς τὴν ἀρθρικτὴν κυβέρνησιν. Δυστυχῶς ἐδέησε καὶ αὐτὸ τὸ 15ον ἄρθρον νὰ θεωρηθῆ ὡς ἄρθρον πλάτους παρὰ τοὺς ὁπαδοὺς τοῦ πρωθυπουργοῦ.

Ἀλλὰ πόσα ἐχρειάσθησαν διὰ νὰ ἐκτελεσθῆ ἂν καὶ κολοβωμένη ἢ θέλησις τοῦ πείσιμονος ὑπουργοῦ! Διὰ τὸ 15ον ἄρθρον δύνανται νὰ ἐφαρμοσθῶσιν οἱ λόγοι τοῦ ψαλμοῦ: «Ἴδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθη καὶ ἐν ἀκαρτίαις ἐκύσέ με ἡ μήτηρ μου!»

Ἐν τούτοις ἐνῶ ἐντὸς τῆς βουλῆς ἐκόπτετο ἡ ἀντιπολίτευσις διὰ τὴν παραβίασιν τοῦ Συντάγματος, εἰς τὰ προκύλεια ὁ κ. διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας διεκήρυσσε τὰς συνταγματικὰς ἐλευθερίας τοῦ πολίτου, διανεμὸν δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ ρακίσματα.

Μετὰ τὸ ἀνοσιούργημα τῆς καθιέρωσος τοῦ σεβασμίου ἀρχιεπισκόπου Ζακύνθου, τὸ Σύνταγμα, τὸ ὁποῖον ὑπέστη τόσας μετατροπὰς καὶ ἀκρωτηριάσεις διὰ χεῖρος τοῦ κ. Τρικούπη καὶ τῶν ὑπουργῶν του, πρέπει νὰ ὑποστῆ ἄλλην μίαν καὶ ἡ περὶ Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος φράσις νὰ διορθωθῆ ὡς ἐξῆς:

«Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ἀναγνωρίζει ὡς κεφαλὴν αὐτῆς τὸν κύριον ἡμῶν Κωνσταντῖνον Λομβάρδον, τὸ σέμνυμα τῆς Ζακύνθου».

Τὸ ἰδανικὸν τοῦ πρωθυπουργοῦ μετὰ τὰ τελευταία του κατορθώματα εἶνε νὰ γείνη ὁ Μαχδὴς τῆς Ἑλλάδος. Ἐκεῖ ἀποβλέπει. Τόσοι δὲ εἶνε ἀληθεῖς ταῦτα, ὥστε, καθὰ ἀναφέρει ἐφημερίτις, ὁ κ. Κλέων Ραγκαβῆς, διπλωματικὸς πράκτωρ τῆς Ἑλλάδος ἐν Σοφίᾳ τῆς Βουλγαρίας ἔδωκε χορὸν μετημφισμένων, καθ' ὃν αὐτὸς ἐνεφανίσθη ἐνδεδυμένος ὡς Μαχδὴς. Καὶ προσθέτει ἡ

ρηθεῖσα ἐφημερίς: «Ὁ κ. Κλέων Ραγκαβῆς ἐκπροσωπεῖ ἀξιοπρεπέστατα τὴν κυβέρνησιν του». Θέλετε ἄλλην μαρτυρίαν καλλιτέραν;

Καὶ ζῆπειτα ἀποροῦν διατί ἤρχισεν ὁ τύφος πάλιν εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ προσπαθοῦν ν' ἀνεύρουν τὴν ἐστίαν τῆς νόσου. Ἡ ἐστία εἶνε ἡ κεφαλὴ τοῦ πρωθυπουργοῦ, ἡ γέμουσα ἐκσφορικὸν τύφος ο.

Εἰς τὸν φίλον συνάδελφον κ. Βαμπᾶν ἀφιερῶμεν τὴν νέαν devise, ἢ ἀνέλαβεν ὁ κ. Τρικούπης προχθὲς ἐν τῇ Βουλῇ: **Κλέμπτωμα ἀλλὰ δὲν θραυόμα.**

Κατὰ τὴν Ἐφημερίδα ἀνεκαλύφθη καὶ ἀγορασθὲν παρὰ τοῦ κλέπτου παροδόθη εἰς τὸ μουσεῖον ὑπὸ τοῦ κ. Καραπάνου τὸ ἐσχάτως ἀπολεσθὲν ἐκ τῆς Ἀκροπόλεως ἀγαλμάτιον ὁ ἐπιτήδειος ὁμοῦ κλέπτης δὲν ἀνεκαλύφθη, διότι ὁ κ. Καραπάνος τῷ ἔδωκε τὸν λόγον τῆς τιμῆς του νὰ μὴ τὸν μαρτυρήσῃ. Οὕτως ὁ κ. Καραπάνος διέπραξε ταυτόχρονως δύο θεαρέστους πράξεις ἐπλοῦτισε τὸ μουσεῖον τῆς πατρίδος του δι' ἀπολεσθέντος κειμηλίου καὶ ἐνεθάρρυνε τὸν ἀρχαιολογικὸν νὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν ἐπιφανῆ τέχνην τοῦ ἀνευ φόβου νὰ γείνη γνωστὸς, ἀρκεῖ ἐλάχιστε ἅμα τῇ κλοπῇ νὰ ἀναγγέλλῃ ταῦτα πρὸς τὸν κ. Καραπάνον καὶ τῇ μετεἰταῖ αὐτοῦ νὰ μεταπωλῆ τὰ κλεπτόμενα θεωρακίζόμενος διὰ τοῦ λόγου τῆς τιμῆς τοῦ ἀξιοτίμου βουλευτοῦ.

Ὁ κ. Στεφανίδης ὁμιλήσας πάλιν ἐσχάτως δὲν ἠδυνήθη νὰ μὴ ἐπανεῖλθῃ ἐπὶ τῶν προσφιλῶν αὐτῷ θεμάτων, ἀρηγηθεὶς ἀνέκδοτον τι περὶ ἐνὸς γαιδάρου. Ἐπὶ τῇ περιστάσει ταύτῃ εὐφύεστατα παρετήρησεν ὁ κ. Μίλησις ὅτι ὁ κ. Στεφανίδης πάντοτε ἀγαπᾷ νὰ ὁμιλῆ ἐξ ὑποκειμένου.

Κατὰ τὴν αὐτὴν ὁμιλίαν τοῦ ἀξιοτίμου κ. Στεφανίδου ἕτερος βουλευτὴς ἐφώνησε πρὸς αὐτὸν «Εἶσαι γὰρ τὸν Ἀσμοδαζον. Ὁ Ἀσμοδαζὸς ἱκανοποιῶν τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ ἀξιοτίμου βουλευτοῦ τῷ ἀφιερῶσὶ σήμερον τὸν κ. Στεφανίδην ἐν τῇ τρίτῃ σελίδι ὑπὸ τὴν ἀληθῆ αὐτοῦ μορφήν.

ΔΙΑΒΟΔΟΣΚΟΡΠΙΣΜΑΤΑ

Η φιλοσοφία της ιστορίας του Ασμοδαίου καρποφορεί. Μεταξύ των οπαδών αυτού καταριθμεί ήδη βουλευτήν νουνεχή, τον κ. Α. Δαληγεώργην, έκτομίσαντα το πρώτον από του βήματος της βουλής αναμφιλέκτους αληθείας καιτοι δεινώς αυτά προσέβαλλον την εθνικήν κουφότητα. Ο εκ Μεσολογγίου βουλευτής λίαν όρθως απέδειξεν, ότι ούδεν μέχρι τουδε σκουδαίον προηγούμενον συνηγορεί υπέρ των παρά τινων διακωιδωνιζομένων στρατιωτικών του ελληνικού έθνους αρετών υπό έποψιν στρατού τακτικού, διότι, ως όρθως είπεν, οι Έλληνες κατά την μεγάλην επανάστασιν δεν έπολέμουν εκ παρατάξεως εις τας παιδιάδας και όσάκις έπεχείρησάν τι τοιούτον οίκτρως απέτυχον. Δικαίως δέ ώμίλησε μετ' αποστροφής δια το τσιφουτ-πατριτί, το όποιον έγένητο δι' υπόθεσιν όλως άσημαντον, οια ήτο το γελιογραφικόν Καραλή Δερέν. Άληθώς ούδεμία περίστασις ήδύνατο κάλλιον να χαρακτηρίση την παντελή έλλειψιν στρατιωτικού πνεύματος παρ' ήμιν ή η άποδοθείσα σπουδαίωτης εις στρατιωτικόν δέθεν κατόρθωμα άνύπαρκτον, όπερ θαλεία αξιωματικών παρέστησαν ως ούδεν ήττον ή μάχην πολυήμερον επί εκτάσεως τεσσαράκοντα χιλιαμέτρων. Έαν έξη ό Σαΐκσπηρ ήδύνατο κατά την περίστασιν εκείνην να άνεύρη τον Φάσταφφ υπό τύπον έθνους. Άλλά και άλλας πικράς δια την εθνικήν κουφότητα εξεστόμεσεν αληθείας ό κ. Δεληγεώργης, δι' άς εγκραδίως συγχαιρομεν αυτόν.

Πολύ καλά τά έφαλεν ενός τμηματάρχου ό κ. Τζάνες' ό πελαγοδρομώδ έν τοίς διαδρομίς του ύπουργείου των Οικονομικών άς προσπαθή νακοφεύγη τον κ. άβου τουτον, όστις έπιχειρεί παντι σθένει να εισαγάγη έν τη ελληνική ύπηρεσία την όντως αξιόλογον καινοτομίαν, ότι μεταξύ των άκαρτήτων προσόντων δημοσίου ύπαλλήλου πρέπει να συγκαταλέγηται και ή έλλειψις της στοιχειώδους άβρότητος.

Νέον είδος ρητορικής: 'Ο ελληνισμός, κύριε πρόεδρε, πρέπει, κ. πρόεδρε, να αποδείξη, κ. πρόεδρε, ότι, κ. πρόεδρε. . . .

Φαίνεται ότι ή προεδρεία άφήρασε την λεπτότητα από τον κ. Καλλιγάν, διότι ήμεις έπεριμένομεν εις κάθε λέξιν ν' άπαντᾷ προς τον ούτω άγορευόντα: Μάλιστα, κ. βουλευτά, μάλιστα, κ. βουλευτά. . .

Ο κ. Παλαμήδης είπεν εσχάτως ότι ή έπιστρατεία έφερε πολλές ζημίας εις τον τόπον και αρκετούς βουλευτάς εις την Βουλήν. Την εύφυλ ταύτην ιδέαν έπειράθη ν' άνολύση και αποδείξη δια μακρών' τούτου νομίζομεν ότι δεν ήτο καμμία ανάγκη, αφού το καλλίτερον έπιχείρημα του ρήτορος ήτο αυτή ή παρουσία του έν τη Βουλή.

Κατά την δημοσιευθείσαν υπό της Έταιρίας του Φωταερίου προκήρυξιν οι φανοί δεν άνάπτονται μόνον όταν είνε πανσέληνος έν ούρανῳ άνεφέλω. Έν τούτοις επί δύο ή τρείς των τελευταίων νυκτών εκυριάρχει το σκότος διότι ούτε ή σελήνη ούτε οι φανοί ηδύκησαν να μάς παράσχως: την λάμψιν των, ή μόν πρώτη κρυπομένη υπό παχέα στρώματα νεφών, οι δε δεύτεροι χωρίς εις την άσυνειδησίαν των άρμοδίων. Τόσφ δέ καλώς εκτελείται ή ύπηρεσία αυτών, ώστε αφού ή σελήνη ήδη μετέχει εξίσου του φωτισμού της πόλεως, προτιμότερον θα ήτο δια συμβάσεως ν' άνετίθετο εις αυτήν μόνην το έργον' θα εξετέλει έντιμότερον τας υποχρεώσεις της.

Ο κ. Σταΐκος όμιλεί έν τη βουλή περι της φιλοπατρίας των Γερμανών, αναφέρον ως παράδειγμα τους ένταθα τοιούτους, οίτινες κατά τον γαλλογερμανικόν πόλεμον επανέκαμψαν εις την πατρίδα των, ως ό κ. Λύδερς. . .

Ο κ. Δημητρακάκης: 'Οχι αδερφέ, αυτός πήγε να πουλήση 'ρωλόγια! . . .
'Εννοείτε βέβαια ότι ό κ. Δημητρακάκης έπήρε τον κ. Λύδερς δια τον ώρολογιοποιόν Λείκαρι.

ΣΤΑ ΟΠΛΑ!

Και λοιπόν ό καθείς άς άφήση
Την δουλειά του κι' άμέσως άς πιάση
Τό σπαθί του καλά ν' άκονίση
Δίχως μία στιγμή κέν να χάση.

Εις τά όπλα! και πάλιν φωνάζει
Του Μαχδή μας τό άγριο στόμα!
Δέν άκούτε; Κανείς δεν τρομάζει;
Δέν ώπλισθη κανένας άκόμα;

Γιά κυτᾶτε πώς άγριεύει!
Τί μεγάλη τον έπιασε φούρια!
'Όλα κάτω! κανείς μη δουλεύη!
'Όπλα μόνον, σπαθια και κουμπούρια!

Μη φοβάται κανείς μη πεινάση!
'Όπλισθήτε, Πανέλληνες, όλοι,
Κι' από δόξα καθείς θα χορτάση,
'Ο Τριχούπης σαν πάρη την Πόλη.

ΕΝΑΣ

ΘΕΑΤΡΙΚΑ

Ο Φεβρουάριος φεύγων μάς έχάρισεν όλίγας καλές ήμέρας και όλίγας καλές έσπέρας δια μὲν τους περιπατητικούς με την σελήνην του, δια δε τους φιλομούσους με το θέατρον, το όποιον επί τέλους ηνοιξε τας πόλεις του.

Αι δε παραστάσεις από της παρελθούσης Κυριακής εξακολουθούσιν άνελλιπώς. Κόσμος άρκιτός συρρέει' είνε δε έλπις νι συρρέσση πολύ περισσότερος, όταν κλείση ή βουλή, ή όποια του κάμνει φοβερόν άνταγωνισμόν.

Διότι το άκουστικόν τύμπανον του Ρωμηού, όσον και αν έπολιτίσθη, πάντοτε δεν δύναται ή να προτιμᾷ ώραιας μελωδίας του Βέρδη ή του Ροσσίνι πατριωτικῆν αυναυλίαν ύβρεων έν τῷ κοινοβουλίω.

Ο θιάσος ύπέστη το πρώτον κύβ: αρκετά γενναίως. Άλλά και το φιλόμωσον κοινόν αρκετά γενναίως ύπέστη την θείαν αυταυ και ιδία του ώραιου φύλου του θιάσου, του όποιου με τον Κωστόπουλον μυριάκις ώραιότερον είνε το ασχημόν.

Ίδιως ή contralto ένώνει τα δύο ταύτα κολύτμα δια την σηνήν μας προσόντα: καλήν φωνήν και άσχημίαν. Το πρώτον ύπόσχηται ήμιν ότι δεν θ' ύποφέρωμεν τας παραφωνίας, το δε δεύτερον ότι θαποφύγωμεν τά παρατράγωδα των θερινών θεάτρων.

Του δευτέρου προτερήματος της contralto μετέχει άρκούντως και ή πριμα. Τούτο κατανοούσα και ή ιδία προσκαθεί να κρύπη το άληθές αυτης πρόσωπον υπό λευκόν προσωπίον. Ευτυχώς ή φωνή της είνε καλλιτέρα και του προσώπου και του προσώπου της.

Τα άλλα πρόσωπα είνε και ζωντά και κρύα και όμιλά και παραβρασμένα και άλατισμένα και νερόβραστα. Οδη ήτον θ' τα π' αφέρουν μαζί με την contralto, αφού αυτη είνε άληθής 'Α τ λ ας θεληικός, δυναμένη νι βαστάση μόνη αυτη επί των τεραστίων ώμων της έλλην την έρατεινήν περίοδον του θεάτρου μας.

Φαντασθήτε δε ότι αυτό το μεγαθέριον της σηνής θα κάμη τη Φαβορίτα!

ΕΝΑΣ

Allons, enfants de la patrie!...

Τεπει ο γατ και γαϊδάρω

Το ΜΟΥΛΑΡΙ

Η 1 ΜΑΡΤΙΟΥ

Τι συνεδριάσεις ήτον εκείνη τής προχθές Πέμπτης, ποικιλομένη από ωρυγμούς και όγκανίσματα, διαπνεομένη από αγριότητα και παραφροσύνη, κοσμομένη από διηγήματα Στεφανίδου και βωμολογίας Πετρίτου, πλέουσα εις ώκεανόν ύβρων, βλακειάς, έμέτου!

Έξάπαντος μέλλει νά καθέξη εις τά κοινοβουλευτικά χρονικά όλων τών έτιών θέσιν σπανίαν, διότι και μόνον ή ελληνική βουλή ήδύνατο νά έχη μίαν τσιαύτην.

Όστις δέν παρέστη εις έσπεριδα τών μικρών θερινών θεάτρων ή εις ή μερίδα του ήπποδρομίου Δερσέν, καθ' ής οι καλιάτοι μορφαύουσι αναιδώς προς τόν κοινόν, όπερ ρίπτει αυτοίς χειροκροτήματα και αίσχρολογία, πεντάρας και χαλίκια, όστις δέν διήλθεν ήμέρα: άθηναικής Αποκρω δια τών Καυτείων, καθ' ήν διαλαίνουσιν άνά μέσον τών δύο στοίχων τών παρατεταγμένων θεατών οι μετημφιεσμένοι, τό δε πλήθος ύβρίζει και άνθυβρίζεται ύπ' αυτών, φασουλοβολεί και φασουλοδολεΐται, όστις δέν είδε παρέας συμπλεκόμενας ή σκηνήν μέθης έν καπηλείω, δέν δύναται νά συλλάβη ιδέαν τοιαύτης άκατονομιστου συνεδριάσεως. Τά άκροατήρια λαμβάνοντα μέρος εις τήν συζήτησιν και κανονίζοντα κατά βούλησιν τήν διακοπήν ή τήν έξακολούθησιν αυτης, ή κυρία Ροζού δημογορούσα από του θεωρείου της, ό Στεφανίδης ύποστηρίζων τό νομοσχέδιον δια τής ιστορίας ένός γαιδαρου, ό κ. Καλλιγιάς διαπορούμενος τί νά πράξη και πράττων τό εύκολώτερον νά βάζη και νά βγάξη αλληλοδιαδόχως τό καπέλλο του, τούς βουλευτάς ύβρίζοντας τούς άκροατάς και προπηλακίζόμενος ύπ' αυτών και έπί πάσιν έκσφενδονίζόμενα πανταχόθεν έν τε τής αιθούσης και έν τών θεωρείων όλα τά άποκρητικά λόγια: "Η λ ι ο ς ! Β ά ρ' τ ο υ ! Κ ό ρ' τ ο !

Μετά τοιοϋτο φαντασμαγορικόν θέαμα δέν είνε παράδοξον πώς κατόπιν έν τή κλίνη ήμυν ώς συνέχισαν τής συνεδριάσεως ώνειρεύθησιν ότι γενομένης άπογραφής πολυπληθέστερα έκλογικά διαμερίσματα εύρέθησαν ή Κέρκυρα και τό Δαφνί, άτινα και απέστειλαν τούς περισσοτέρους αντιπροσώπους εις τήν βουλήν, ότι τό δικαίωμα τής ψήφου από τών παραφρόνων έπεξετάθη και μέχρι τών γυναικών και έπομένως ή κυρία Ροζού προΐστατο τής αντιπολιτεύσεως και μη είσακουομένη άπεχώρει ποιουμένη έκκλησιν προς τόν λαόν και έτι, όπως μη μείνη παρακονεμένον και τό βασίλειον τών ζώνων, έπαρχία τις άπίστελλε βουλευτήν ένα γέροντα γαιδαρον, όστις έρέφετο με φύλλα... νομοσχεδίων και ώγκάνιζε κατά του Συντάγματος.

Αφού όμως αι σοβαραι έφημερίδες προέλαβον ήμιας σπεύσασαι νά περιγράψωσι δια μακρών κυρίων άρθρων τά κατά τήν συνεδρίασιν ταύτην σφετερισθεΐσαι άλλότρια δικαιώματα, ένψ αυτη άνήκε καθ' όλα εις τήν σατυρικήν δικαιοδοσίαν του Α σ μ ο δ α ι ο υ, παρέχομεν και ήμεΐς ώδε γενικωτέραν τινά περίληψιν τών καθ' όλου αξιοσημνηομεύτων γεγονότων τής παρελθούσης Πέμπτης, όλων ιστορικών και έπισήμων βεβαιωμένων.

Όρα 9 π. μ. Ο κ. πρωθυπουργός έξεγείρεται λίαν δύσθυμος. Αφ' έσπέρας κατέπιεν έν μπφρτέκιον και έννεα άρθρα του νομοσχεδίου περί έφεδρείας και ήδη αισθάνεται πόνους εις τόν στόμαχον. Αμφιβάλλει έν θά δυνηθή νά τό χωνεύση όλον. Και είνε τόσον άφηρημένος, ώστε ζυραφίζόμενος άφίνει όλως άνέπαρον τήν έτέραν τών παρεΐων του.

Όρα 10 π. μ. Οι αντιπολιτευόμενοι άρχονται προσερχόμενοι κατά τήν προηγηθείσαν πρόσκλησιν εις τήν οικίαν του κ. Δηληγιάννη. Ο κ. Σπυρομήλιος έπί τής πλησίον οικίας του σπεύδει νά τοποθετήση τήν υπό τής Ν έ α ς Έ φ η με ρ ί δ ο ς άνακαλυφθείσαν φωτογραφικήν μηχανήν του και λαμβάνει αυτοστιγμεί τό άποτύπωμα έκάστου εισερχομένου' αλλά ταυτοχρόνως έκ τινος γειτονικής οικίας ήν έπίτηδες ένψκίασεν ή Ν. Έ φ η με ρ ί ς κητσκοπέουσα αυτών τοποθετεί τήντελευταίου συστήματος ιδικήτης φωτογραφικήν μηχανήν, ήν έπίτηδες έκόμισε, και εις έν όγδοηκοστόν του δευτερολέπτου και έν τέταρτον τής στήλης φωτογραφεί αυτόν έν τή θέσει ταύτη.

Όρα 12 παρή τέταρτον π. μ. Ο κ. Φλογαίτης άναχωρεί έκ τής οικίας του κ. Δηληγιάννη δπως φάγη. Μετά τινα δε χρόνον άνακοινού δια του ύπηρετου του προς τούς άναμείνοντας αυτόν ότι δέν

δύναται νά επανέλθη, διότι έν κόκκαλον του εκάθησεν εις τήν λαϊμόν.

Όρα 3 μ. μ. Οι κ. κ. Αύγερινός και Γκίκας θεώδνται κάμνοντες τόν συνήθη περίπατόν των έφ' άμάξης. Μεθ' ό επανέρχονται όμοϋ, άναβαίνουσι όμοϋ τήν κλίμακα του βουλευτηρίου, κάθηται επί του αυτου έδωλλου έφ' ου μένουσιν άκίνητοι μέχρι τέλους.

Όρα 4 μ. μ. Ο κ. Κοσσονάκος έν τή προαυλήν ραπίζει φοιτητήν τινα, ένψ όπισθέν του εις λωποδότης κλέπτει τό ώρολόγιον διαβάτου.

Όρα 5 μ. μ. Η κυρία Ροζού εκφώνει άντόμον λογιόδριον.

Όρα 6. Πρώτη διαδήλωσις έν τή όδω Σταδίου ύπερ τής κ. Ροζούς. Είσοδος αυτης εις τό Σολωνείον και προσφώνησις προς τούς θαμώνας.

Όρα 7. Αμοιβαΐαι φιλοφρονήσεις μεταξύ του κ. Μήτσα και τών άκροατηρίων. Ο κ. Μήτσας νομίζει ότι τάκροατήρια πρέπει νά ύποστώσιν έ κ κ ε ν ώ σ ε ι ς, τά δε άκροατήρια άνταποδίδουσι τά ίσα προς τήν Βουλήν.

Όρα 9. Το 15 άρθρον ύπεξαιρείται ύπό του κ. πρωθυπουργού και άντικαθίσταται δι' άλλου συναρμολογηθέντος έκ τών προτάσεων τών κ. κ. Ράλλη και Δεληγεώργη. Η αντιπολίτευσις κατ' άρχάς δέν έννοεί τήν λωποδυσίαν, άλλ' είτα πληροφορουμένη τοϋτο παραγγέλλει τή κ. Ράλλη νά εκτελέση καθήκοντα Κοσσονάκου.

Όρα 10 μ. μ. Δευτέρα διαδήλωσις τών Μεσολογγιτών ύπερ του κ. Τρικουπή εισερχομένου εις τήν άμαξάν του. Άλλη διαδήλωσις έν τή όδω ύπερ του κ. Δηληγιάννη. Μέρος τής διαδηλώσεως μεταδίδεται εκάθεν εις τό θέατρον, όπου νομίζου ότι εύρίσκεται ακόμη εις τήν Βουλήν, σφυρίζει τόν τε νό ρ ο ν.

Ποιον είνε τό συμπέρασμα τό έπιπνεόν όλων αυτών τών σοβαρών συμβάντων τών τελευταίων ήμερών;

Ότι **Βουλήν δέν έχομεν!**

Διότι Βουλή, έν τή όποιά έθεωρήθησαν ώς νόμιμοι συνεδριάσεις ώς ή τής Πέμπτης, προς ήν ό λαός έδειξε τόσην περιφρόνησιν και ή κυβέρνησις τόσην ασέβειαν, Βουλής μο νό ζ υ ξ, ένα μεταχειρισθών τήν λέξιν τής "Ω ρ α ς, δέν δύναται νά ύπάρξη. Και άν ό κ. πρωθυπουργός προΐδων δι' του καθου του όφθαλμου τήν καταγίδα μετέτρεψεν όλως τό άρθρον 15, ή κατάστασις δέν παύει νά είνε άνωμαλος. Το δε άδιέξοδον αυτης όφειλει νά λύση ή αντιπολιτευσις ή όλως υποχωρούσα εις τήν παντοκρατορίαν του κ. Τρικουπή ή προβαίνουσα εις γενναϊότερόν τι. Οι ριζοσπάσται πολιτικοί κατά τόν Δουμαϊν είνε ώς οι καταβρέχοντες τούς δρόμους' μπορούν νά κάμουν λάσπην όταν είνε ήλιος, αλλά δέν' μπορούν νά κάμουν ήλιον όταν είνε λάσπη. Αλλ' οι ουτε ριζοσπάσται ουτε συντηρητικοί, οι μη δυνάμενοι νά κάμουν ουτε λάσπην ουτε ήλιον πρέπει νά μέινουν εις τήν γωνίαν των.

Προσφωνοϋμεν και ήμεΐς τό ώς εϋ πα ρ έ σ τ η ς τήν πρόν όλίγων ήμερών έν τή πρωτεύουση παρεπιδημοϋντι κ. Ανδρέα Λασκαράτω. Ο δημοφιλής ποιητής ου μόνον κατέχει θέσιν άναμφισβήτητον έν τή νεωτέρη ελληνική φιλολογία, αλλά δύναται δικαίως νά θεωρηθή ως μία αληθώς ιδιότυπος προσωπικότης. Ο συγγραφεύς τών Μυστηρίων τής Κεφαλονιάς και πλείστον σατυρικών έργων απέδειξεν ότι κέκνηται εις βαθμόν ύπατον τά δώρα τής πρωτοτυπίας και τής έμβριθείας ύπό τόν τύπον τής σατύρας. Σκόπιμον δε νομίζομεν προς χαρακτηρισμόν του έκ Ληξουρίου Ανδρέου Τυπάλδου Λασκαράτου νά ύπομνήσωμεν ότι άνήκει εις τόν φυσιολογικόν οϋτως είπειν κύκλον του Ιακωβάτου, αλλά με τήν ουσιαδή διαφοράν ότι ό ποιητής του Ληξουρίου θέτει συγκαθές μειδιάμα εκεί όπου ό δημαίων αυτώ ποιητής τών Έλληνων και Μουζικών έχχει πικράν χολήν.

Τελευταία ώρα.

Χθές ή πόλις είχε ζωηρότεραν του συνήθους όβιν και κίνησι, θόρυβος, ζήτω, διαδηλώσεις επλήρου πάς όδους. Εξ όλης αυτης τής ιστορίας όμως ήμεΐς δέν διεκρίναμεν τίποτε άλλο ειμή μεγάλην διαδήλωσιν ενόπλων κλητήρων και χωροφυλάκων.